

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Ved Landsoldatens Afdækning

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 358. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-plough01-shoot-idm140187295484496.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

1.

Det var i Nattens mørke Time
De Kæmper herfra drog ud;
Men højt paa Himmelen Solen stod,
Da kom de med Sejersbud.
Det donned over Strand, det lysned over Land, og aldrig det glemmes.

Dengang de løfted det tunge Værge,
Var Danmarks Skæbne saa strid;
Dengang de svunge den Bøgegren,
Det fejred Skærsommer blid.
Det donned over Strand o. s. v.

Hvordan de kæmped, hvordan de sejred,
Og Hvo der i Striden faldt,
Hver mandig Gjerning, hvert Offer skjønt,
- Det er nu en Saga Alt.
Det donned o. s. v.

Den Saga bærer saa godt et Vidne
Om Hjertet i menig Mand;
Thi han beviste hin Julinat,
Hvor højt han elsked sit Land.
Det donned o. s. v.

359

Det var ikke Andres Bud og Bønner,
Der drev ham i Slaget frem;
Det var ham selv, der søgte sit Maal
Og hentede Sejren hjem.
Det donned o. s. v.

Det var ham selv, som vilde hævne
Al Danmarks Smerte og Nød,
Ham selv, der fejede Marken ren
Og trodsede Saar og Død.
Det donned over Strand, det lysned over Land og aldrig det glemmes.

Men Folket, for hvem han stred og blødte,
Det skænker ham nu hans Løn;
Det rejser som Sejersmonument
Et Billede af sin Søn.
Det melder over Strand, det sjunger over Land hans Hæder og Ære.